

Włodzimiera Ziemińska-Odojowa

Młoteczno, gm. Braniewo, woj.
olsztyńskie. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 10, 214-215

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ziono przęślik z okresu wczesnego średniowiecza.

Materiały złożono w Muzeum Okręgowym w Łomży.

Badania będą kontynuowane.

MIONOW, gm. Głogówek
woj. opolskie

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Opolu

Badania prowadził mgr Jerzy Romanow. Finansował WKZ w Opolu. Pierwszy sezon badań. Osada z okresu wczesnośredniowiecznego.

Stanowisko usytuowane na b. polu R. Sollocha na "żwirowni 1". Badaniami objęto teren przewidziany do eksploatacji piasku o obszarze około 800 m². Odkryto i wyeksplorowano 13 jam osadniczych oraz 32 ślady po słupach. Jest to część osady, której centrum znajduje się na zachód od badanej strefy na szczycie wzniesienia. Stwierdzono poważne zniszczenia stanowiska w okresie ostatniej wojny na skutek wykonywania rowów strzeleckich itp.

Badania będą kontynuowane.

MŁOTECZNO, gm. Braniewo
woj. olsztyńskie
Stanowisko 3

Muzeum Warmii i Mazur
w Olsztynie

Badania prowadziła mgr Włodzimiera Ziemińska-Odojowa. Finansował WKZ w Elblągu. Drugi sezon badań. Cmentarzysko wczesnośredniowieczne /VI-VII w./.

Kontynuowano badania ratownicze z 1974 r. związane z dalszym zagrożeniem obiektu. Badaniami objęto przestrzeń na krawędzi plańnicy dowiązując do poprzednich wykopów. Założono poza tym rowy sondażowe usytuowane w promieniu do 150 m od zwartego zasięgu cmentarzyska. Ogółem zbadano 138 m² powierzchni. Odkryto 36 nowych pochówków oraz ukończono eksplorację 5 pochówków zostawionych w profilach w roku 1974. Groby wystąpiły zwarcie na krawędzi plańnicy i w sondażach. Nowo odkryte pochówki ciałopalne nie odbiegały swym charakterem od ana-

lizowanych wcześniej. Z reguły były bezpopielnicowe, nie wyposażone, z dużą ilością fragmentów ceramicznych naczyń kuchennych.

Nowym elementem kulturowym były zwarte bruki kamienne. Były to naziemne formy 5-ciu pochówków ciałopalnych oraz częściowych pochówków końskich. Ciałopalenie odkrywano w rozproszeniu lub w małych skupiskach w obrębie kamieni bruków; niespalone kości zwierzęce w obrębie wkopów pod brukami; zęby zwierzęce w skupiskach w obrębie bruków lub we wkopach pod brukami. Wszystkie omawiane wyżej pochówki były wyposażone w ozdoby i części stroju - paciorki, zapinki, sprzączki, a także w monety, przęśliki, półkosek żelazny. Grupę tych pochówków wyróżnia zdobiona, wygładzona ceramika o formach niewystępujących w dotychczasowym materiale ceramicznym.

Wyniki dwóch sezonów badań pozwoliły określić teren występowania pochówków do około 1,5 ha. Z tego zbadano systematycznie około 3,9% powierzchni, zniszczenia określono na około 14%.

Uzyskane wyniki nakazują bezwzględnie ochronę stanowiska archeologicznego przed dalszą dewastacją.

MOGILNO
woj.bydgoskie

Uniwersytet im.M.Kopernika
w Toruniu Instytut Archeologii i Etnografii

Badania prowadziły dr Jadwiga Chudziakowa /autorka sprawozdania/, mgr Wiesława Matuszewska-Kołowa, mgr Gerard Wilke. Finansował Urząd Miasta i Gminy w Mogilnie. Siódmy sezon badań. Pobenedyktyński zespół klasztorny /XI-XVIII w./, osada /VIII/IX-X w./, gród /X-XII/.

Programem prac objęte zostały w b.r. piwnice południowego skrzydła klasztoru oraz tereny bezpośrednio sąsiadujące z kompleksem architektonicznym.

Badania, które skoncentrowano przede wszystkim na terenie dawnego boiska szkolnego na odcinkach 78/79/80, 82/83/91/92 oraz 109, miały na celu umożliwienie rekonstrukcji obrazu zaistnienia tego terenu w okresie wczesnego średniowiecza, a zarazem przebadanie poszczególnych faz chronologicznych uchwyconych już w stratygrafii wykopów z poprzednich lat. Brak zabudowy na boisku stwarzał szanse zachowania się niezniszczonych warstw kulturowych.